

**NB! IKKE SNU DETTE ARKET FØR DU BLIR BEDT OM DET!**

## 1) MÅL LESEHASTIGHETEN DIN

På neste side står det en 707-ord lang tekst. Du skal straks lese igjennom den for å måle lesehastigheten din. For å kunne gjøre dette, trenger du en klokke for å kunne ta tiden. Læreren din gir beskjed om når dere setter i gang. Så fort dere setter i gang, og sekundene teller, skal du snu dette arket og lese igjennom teksten én gang. Når du er ferdig, så ser du på klokka for å registrere hvor lang tid du brukte på å lese igjennom teksten. Resultatet skriver du ned i denne boksen:

| Antall minutter | Antall sekunder |
|-----------------|-----------------|
|                 |                 |

| Antall minutter | Antall sekunder |
|-----------------|-----------------|
| 2               | 12              |

## 2) KONVERTER LESEHASTIGHET TIL ORD PER MINUTT

Lesehastighet måles i ord per minutt, altså

$$\frac{\text{Antall ord}}{\text{Antall minutter}} = \text{Lesehastighet}$$

Derfor må du først regne om «minutter og sekunder» til «kun minutter». Om du leste teksten på 2 minutter og 12 sekunder, tilsvarer det 2,2 minutter. For å konvertere minutter og sekunder til antall minutter, kan du ta denne tabellen til hjelp.

| Sekunder | 6   | 12  | 18  | 24  | 30  | 36  | 42  | 48  | 54  | 60  |
|----------|-----|-----|-----|-----|-----|-----|-----|-----|-----|-----|
| Minutter | 0,1 | 0,2 | 0,3 | 0,4 | 0,5 | 0,6 | 0,7 | 0,8 | 0,9 | 1,0 |

Teksten bestod av 707 ord. Lesehastigheten din i ord per minutt vil derfor være  $707 / \text{Antall minutter}$ .

| 707             | =                 |
|-----------------|-------------------|
|                 |                   |
| Antall minutter | Din lesehastighet |

| 707             | =                 |
|-----------------|-------------------|
| 2,2             | 321               |
| Antall minutter | Din lesehastighet |

## 3) FORSTÅELSE

Vent på nærmere instruksjoner fra læreren din.

|        | Ditt svar | Poeng |
|--------|-----------|-------|
| 1      |           |       |
| 2      |           |       |
| 3      |           |       |
| 4      |           |       |
| 5      |           |       |
| Totalt |           |       |

## ASKELODDEN SOM KAPPÅT MED TROLLET

Det var en gang en bonde som hadde tre sønner; han var i små kår og gammel og skrøpelig, og sønnene ville ikke ta seg noe til. Til gården hørte en stor, god skog, og den ville faren at guttene skulle hugge i, og se å få betalt unna noe på gjelden.

Langt om lenge fikk han dem også på det travet, og den eldste skulle ut og hugge først. Da han var kommet bort i skogen og hadde tatt til å hugge på en skjegget gran, kom det et stort, digert troll til ham. «Dersom du hugger i min skog, skal jeg drepe deg!» sa trollet. Da gutten hørte det, kastet han øksen og la hjem igjen det beste han kunne. Han kom rent andpusten hjem og fortalte det som hadde hendt ham; men faren sa han var et harehjerte; trollene hadde aldri skremt ham fra å hugge da han var ung, mente han.

Dagen etter skulle den andre sønnen avsted, og da gikk det nettopp like ens. Da han vel hadde hugget noen hugg i granen, kom trollet til ham med og sa: «Dersom du hugger i min skog, skal jeg drepe deg!» Gutten torde snaut se på ham, han kastet øksen og tok til sprangs likesom broren og vel så fort. Da han kom hjem igjen, ble faren sint, og sa at aldri hadde trollene skremt ham, da han var ung.

Tredje dagen ville Askeladden i vei. «Ja, du!» sa de to eldste, «du skal vel klare det, du som aldri har vært utom stuedøra!» Han svarte ikke større på det, Askeladden, men ba bare om å få dugelig niste med seg. Moren hadde ingen *sul*, og så hengte hun på gryta for å *breste* litt til ham; det fikk han i *skreppen*, og la av gårde.

Da han hadde hugget en liten stund, kom trollet til ham og sa: «Dersom du hugger i min skog, skal jeg drepe deg!» Men gutten var ikke sen; han sprang bort i skogen etter osten og *krystet* den så mysa skvatt. «Tier du ikke still», skrek han til trollet, «skal jeg klemme deg, som jeg klemmer vannet av denne hvite steinen!»

«Nei, kjære spar meg», sa trollet, «jeg skal hjelpe deg å hugge.» Ja, på det vilkår sparte gutten ham, og trollet var dyktig til å hugge, så de fikk felt og avhugget mange *tylfter* om dagen. Da det led mot kvelden, sa trollet: «Nå kan du følge med hjem, det er nærmere til meg enn til deg.»

Ja, gutten ble med, og da de kom hjem til trollet, skulle han gjøre opp varme på peisen, mens gutten skulle gå etter vann til grautgryta; men det sto to jernbøtter der, så store og tunge at han ikke orket å lee på dem engang. Å sa gutten: «Det er ikke verdt å ta med disse fingerbølene; jeg går etter hele brønnen jeg.» «Nei, kjære vene», sa trollet, «jeg kan ikke miste brønnen min; gjør du opp varme, skal jeg gå etter vann.

Da han kom tilbake med vannet, kokte de opp en dugelig stor grautgryte. «Det er det samme», sa gutten, «vil du som jeg, skal vi kappete.» «Å ja!» svarte trollet; for det tenkte han alltid han skulle stå seg i. Ja, de satte seg til bords; men gutten stjal seg til å ta skinnskreppen og knyte foran seg, og så øste han mer i *skreppen* enn han åt selv. Da *skreppen* var full, tok han opp tollekniven sin og rispet en flenge i *skreppen*. Trollet så på ham, men sa ikke noe.

Da de hadde ett en god stund til, la trollet bort skjeen. «Nei, nå orker jeg ikke mer», sa han. «Du skal ete!» svarte gutten; «jeg er snaut halvmett enda, jeg. Gjør du som jeg gjorde, og skjær hull på magen, så eter du så mye du vil.»

«Men det gjør vel gruelig vondt?» spurte trollet. «Å, ikke noe å tale om», svarte gutten. Så gjorde trollet som gutten sa, og så kan en vel vite han satte livet til. Men gutten tok alt det sølv og gull som i berget fans, og gikk hjem med. Med det kunne han alltid få betalt unna noe på gjelden. Og snipp, snapp, snute, så var eventyret ute.